

ДЕСЯТА НЕДІЛЯ ЗВИЧАЙНОГО ТИЖНЯ (ЦИКЛ Б)

У сьогоднішньому Євангелії ми читаємо такі слова Ісуса: «Повірте Мені, що все можна простити людям: гріхи і всяку хулу, яку вони скажуть; але хто хулить Святого Духа, тому не буде прощено ніколи».

Катехизм вчить, що «немає людини настільки злої і винуватої, щоб вона не могла з упевненістю сподіватися на прощення, за умови, що її покаєння щире». То як же можливо, що існує гріх, який уникає Божого милосердя? Відповідь на це питання проста. Її дає нам сам Іван Павло II: «Богохульство не полягає в тому, щоб образити Святого Духа словами; навпаки, воно полягає у відмові прийняти спасіння, яке Бог пропонує людині через Святого Духа, який діє через хресну жертву.

Ісус після свого воскресіння дав своїм апостолам божественну силу прощати гріхи: «Прийміть Духа Святого, кому прощаєте, тому прощаються, а кому затримуете, тому затримуються».

Промовляючи Символ віри, ми стверджуємо свою віру в «відпущення гріхів». Тому гріх (богохульство) проти Святого Духа полягає в запереченні цього відпущення гріхів.

Богохульство може статися через те, що ми сумніваємося в безмежній силі Божого милосердя (що призводить до відчаю) або через те, що ми зловживаємо ним, як вказує Екклесіаст: «Не будьте настільки впевнені у прощенні, що накопичуєте гріх за гріхом».

Богохульство, про яке говорить Ісус, - це закритість перед обличчям Божого милосердя. Це справжнє небажання бути прощеним. Гріх проти Святого Духа порівнюється з черствістю серця, яка в наш час ототожнюється з втратою відчуття гріха, а отже, з затьмаренням відчуття Бога.

Святий Августин каже: «Що ще нам залишається, як не сказати, що гріх проти Святого Духа, який не прощається ні в цьому світі, ні в майбутньому, полягає в тому, щоб наполегливо жити в беззаконні і злобі, зневірившись у Божому прощенні». А трохи пізніше він вказує, що ця наполегливість у гріху полягає в упертості розуму і самовпевненості проти Бога без смирення сповіді і покаєння.

Бог передає свою благодать, прощення і любов через дар Святого Духа. Опираючись на благодать означає відмовлятися від прощення і, таким чином, обирати немилосердя.

Про це вчить Катехизм: «Божому милосердю немає меж, але той, хто свідомо відмовляється прийняти Боже милосердя через покаєння, відмовляється від прощення своїх гріхів і спасіння, запропонованого Святим Духом. Таке закам'яніння може призвести до остаточного осуду і вічної загибелі».

Ніхто не повинен ігнорувати той факт, що одного дня ми помremo, і що наше існування продовжується в потойбічному світі назавжди. Це не погана прикмета, а правда нашого існування, подобається вона нам чи ні. Як сказав кінорежисер Водді Аллен: «Мене дуже цікавить майбутнє, тому що саме там я збираюся провести більшу частину свого існування».

Ісус Христос, тому що Він любить нас, рясно застерігає нас, вказує нам і направляє нас на найкращий шлях до вічного життя в небі.

Було б дуже безвідповідально жити, не беручи до уваги перспективу смерті. Так само, як було б безвідповідально з нашого боку не попередити людей нашого часу про цю реальність. А далі нехай кожен робить, що хоче. Але це було сказано.